

# Козакові

Павло Грабовський

Не хились додолу, зраджений козаче,  
Про лиху пригоду навіки забудь,  
Найлютішу муку серце переплаче...  
Кинь свій жаль нікчемний, без вагання збудь!

Хай росте здорова, хай цвіте дівчина;  
Маєш собі щастя іншого знайти:  
Ти не одинокий, ти не сиротина,-  
Єсть у тебе вірні соколи-брати...

Єсть у тебе думки, людові прихильні;  
То кохай їх щиро, поміж гурт неси...  
Всюди роздаються стони надмогильні:  
Власною нудьгою пекла додаси.

Причинись до праці, де, служивши ближнім,  
За своє кохання чоловік не дба;  
Глянь лиш, як слабого знищено спроміжним...  
Там твоя турбота, там твоя журба!